

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1939 kl. 11 f. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 6, i anledning av väckt motion angående reglering av handeln med begagnade motorfordon.

I en inom andra kammaren väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 181, har herr *Tengström* hemställt, att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning, huruvida och i vilken mån en reglering av handeln med begagnade motorfordon kunde komma till stånd, och därefter för riksdagen framlägga de förslag, vartill en dylik utredning kunde giva anledning. *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet, efter remisser, införskaffat yttranden från kommerskollegium, Svenska automobilhandlareföreningen och Motormännens riksförbund, varjämte utskottet från Aktiebolaget Volvo fått mottaga vissa upplysningar i fråga om organisationen av den svenska handeln med motorfordon m. m. *Yttranden.*

Kommerskollegium anför i huvudsak följande:

"Kollegium har i anledning av remissen berett samtliga handelskamrar i riket samt Svenska Automobilhandlareföreningen tillfälle att avgiva yttrande i ärendet, och ha dylika yttranden inkommit från alla de ifrågakvarande organisationerna utom handelskammaren i Gävle.

I de avgivna yttrandena vitsordas genomgående, att missförhållanden äro rådande inom automobilbranschen här i landet, och att dessa främst sammanhänga med den betydande roll, som handeln med begagnade motorfordon kommit att spela. Emellertid ställa sig nästan alla de hörda organisationerna avvisande till en statlig reglering av hithörande område, och det övervägande flertalet avstyrka på denna grund den i motionen föreslagna utredningen. En oreserverad anslutning till motionärens mening föreligger allenast i yttrandet från handelskammaren i Visby. Handelskamrarna i Karlstad och Luleå motsätta sig visserligen icke en utredning men äro av den övertygelsen, att en lösning måste ernås genom frivilliga överenskommelser inom automobilhandeln själv.

Svenska Automobilhandlareföreningen har i sitt yttrande icke uttalat sig i vidare mån än att föreningen framhållit önskvärdheten av att föreningen bleve representerad i en eventuell utredning.

Kollegium vill för sin del icke förneka, att handeln med motorfordon främst genom den bristande stadga, som utmärker marknadens prissättningar å begagnade fordon, kommit att utveckla sig på ett mindre önskvärt sätt. Emellertid torde den sanering av handeln, som kan vara nödvändig, böra åstad-

Bihang till riksdagens protokoll 1939. 13 saml. 3 avd. Nr 6.

kommas på frivillighetens väg. Enligt vad Kollegium har sig bekant, ha ansatser i denna riktning icke saknats. Att söka åstadkomma en statlig reglering av priserna å begagnade motorfordon, på sätt i motionen förordas, kan Kollegium icke finna annat än betänkligt. För att bliva effektiv måste regleringen uppenbarligen utformas på ett sätt, som skulle innebära statlig kontroll av hela automobilhandeln. Bärande skäl för en dylik särbehandling av denna handel synas Kollegium icke föreligga.

På grund av det sagda får Kollegium avstyrka, att den i motionen föreslagna utredningen rörande reglering av handeln med begagnade motorfordon kommer till stånd."

Svenska automobilhandlareföreningen anhåller endast, att för den händelse den ifrågasatta utredningen komme till stånd, föreningen måtte bliva representerad däri med minst en företrädare för automobilfabrikanterna och en för automobilhandelns intressen.

Motormännens riksförbund anför:

"Sedan Motormännens Riksförbund beretts tillfälle inkomma med yttrande i anledning av en li andra kammaren väckt motion angående *reglering av handel med begagnade motorfordon* (nr 181/1939) har ärendet varit föremål för behandling såväl inom Förbundets tekniska kommitté som å den kongress, som de Nordiska Motororganisationernas permanenta kommitté i dagarna avhållit i Oslo.

I anslutning till vad därvid framkommit får förbundet äran anföra följande.

Vad i motionen anföres om förhållandena på marknaden för begagnade motorfordon är säkerligen värt beaktande. Å andra sidan torde fördelarna av fri konkurrens på även detta område icke böra förbises. Med hänsyn till de olikheter som härvidlag råda i olika länder och då en strävan att på privat väg åstadkomma en viss normerande prissättning förefunnits inom vårt land och då det därtill torde vara ovisst om föreskrifter som visa sig fördelaktiga i det ena landet även kunna anses vara att förordas för det andra, synas åtgärder i överensstämmelse med de i motionen och i dess fulla utsträckning för närvarande knappast vara befogade."

Utskottet.

I flertalet av ovan angivna uttalanden har, liksom i föreliggande motion, framhållits, att vissa företeelser på den svenska automobilmarknadens område ur olika synpunkter förtjänade att motarbetas till förmån för en sund utveckling. Utskottet vill även för egen del biträda den uppfattning, som sålunda kommit till uttryck.

Enligt vad utskottet inhämtat äro emellertid de mindre önskvärda förhållanden, som konstaterats på här ifrågavarande område, icke begränsade till den i motionen avsedda handeln med begagnade motorfordon utan sammanhånga till icke ringa del även med försäljningsvillkoren beträffande de nya vagnar, som lämnas i utbyte mot begagnade eller eljest avyttras till allmänheten.

En reglering, på sätt motionären ifrågasatt, av handeln med begagnade motorfordon skulle vid sådant förhållande uppenbarligen icke i och för sig

kunna åstadkomma en tillfredsställande anordning av automobilmarknaden. Nu ifrågavarande förslag synes, enligt utskottets mening, redan med hänsyn härtill icke lämpligen kunna läggas till grund för någon åtgärd från det allmännas sida.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II:181 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 mars 1939.

På utskottets vägnar:

ERIK MAGNUSSON.

Närvarande: herrar *Magnusson* i Tumhult, *Lindén*, *Karlsson* i Granebo, *Åkerström*, *Andersson* i Vigelsbo, *Viklund* och *Larsson* i Mörlanda, fröken *Öberg* samt herrar *Lindberg* i Stockholm och *Nilsson* i Norrlångträsk.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
